

RP 37/2006 rd

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om verkställighet av systemet med samlat gårdsstöd

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

Det föreslås att lagen om verkställighet av systemet med samlat gårdsstöd ändras så att i lagen tas in bestämmelser om ett system för jordbruksrådgivning, det nationella genomförandet av sockerreformen, övervakning av föreskrivna verksamhetskrav samt överföring av stödrättigheter i vissa situationer som gäller generationsväxlingar.

I denna proposition föreslås bestämmelser om grunderna för det system för jordbruksrådgivning som skall tas i bruk vid ingången av 2007. Systemet för jordbruksrådgivning är en del av den reform av den gemensamma jordbrukspolitiken som godkändes 2003.

Jordbruksrådgivning ges av rådgivningsorganisationer och enskilda rådgivare som godkänns av jord- och skogsbruksministeriet och förs in i det rådgivningsregister som skall upprättas. Det är obligatoriskt för medlemsstaterna att upprätta ett system för jordbruksrådgivning, men i första fasen är det frivilligt för jordbrukarna att delta i rådgivningen. Jordbrukarna kan få stöd av statens medel för jordbruksrådgivning.

Europeiska unionen nådde en politisk överenskommelse om en omfattande reform av den gemensamma organisationen av marknaden för socker hösten 2005. Då beslöts om en gradvis sänkning av stödpriset för socker som producerats i gemenskapen. På grund av sänkningen av marknadspriset på socker införs ett inkomststöd som betalas till jordbrukarna och vars nivå stiger i takt med att marknadsstöden gradvis sänks. Sockerpriset sänks från och med regleringsåret 2006/2007 sammanlagt 36 procent under fyra års tid. I propositionen föreslås att ersättning för prissänkningen på sockerbetor och tilläggsersättningen under övergångsperioden betalas som en gårdsspecifik tilläggsdel enligt blandmodellen till gårdar som odlar sockerbetor under referensperioden. Grunden för fastställandet av den gårdsspecifika tilläggsdelen för sockerbetor skall i regel vara mängden A- och B-kvotsocker enligt gällande grundleveransrättighet under regleringsåret 2005/2006.

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt.

INNEHÅLLSFÖRTEKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLLSFÖRTEKNING.....	2
ALLMÄN MOTIVERING.....	4
1. Inledning.....	4
2. Nuläge	4
2.1. Lagstiftning och praxis.....	4
Systemet för jordbruksrådgivning	4
Sockerreformen.....	5
2.2. Den internationella utvecklingen samt lagstiftningen i de övriga	
EU-länderna	6
Systemet för jordbruksrådgivning	6
Sverige.....	6
Estland	6
Frankrike.....	6
England.....	6
Sockerreformen.....	7
2.3. Bedömning av nuläget	7
Systemet för jordbruksrådgivning	7
Sockerreformen.....	8
3. Målsättning och de viktigaste förslagen.....	9
3.1. Målsättning.....	9
Systemet för jordbruksrådgivning	9
Sockerreformen.....	9
3.2. Alternativ.....	9
Systemet för jordbruksrådgivning	9
Sockerreformen.....	10
3.3. De viktigaste förslagen.....	11
Systemet för jordbruksrådgivning	11
Sockerreformen.....	12
Övriga förslag.....	12
4. Propositionens konsekvenser	13
4.1. Ekonomiska konsekvenser	13
Statsekonomiska konsekvenser	13
Konsekvenser för gårdar med sockerbetsodling.....	13
4.2. Konsekvenser för myndigheterna	14
4.3. Konsekvenser för miljön	14
5. Beredningen av propositionen	14
5.1. Beredningsskeden och beredningsmaterial	14
5.2. Remissyttranden och hur de har beaktats.....	15
DETALJMOTIVERING.....	16
1. Lagförslag.....	16
2. Närmare bestämmelser och föreskrifter.....	20
3. Ikraftträdande.....	20
4. Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning.....	20

LAGFÖRSLAG	21
om ändring av lagen om verkställighet av systemet med samlat gårdsstöd	21
BILAGA.....	25
PARALLELLTEXTER.....	25
om ändring av lagen om verkställighet av systemet med samlat gårdsstöd	25

ALLMÄN MOTIVERING

1. Inledning

Lagen om verkställighet av systemet med samlat gårdsstöd (557/2005), nedan lagen om gårdsstöd, trädde i kraft den 1 augusti 2005. I lagen om gårdsstöd föreskrivs om frågor som skall bestämmas nationellt och i fråga om vilka nationell reglering förutsätts i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare och om ändring av förordningen (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001, nedan förordningen om gårdsstöd.

I avdelning II kapitel 3 i förordningen om gårdsstöd föreskrivs om ett system för rådgivning till jordbrukare, nedan systemet för jordbruksrådgivning. Som motiveringar till införandet av systemet för jordbruksrådgivning har Europeiska gemenskapens råd anfört att jordbrukarna tack vare det kan uppfylla de normer som gäller för ett modernt, högkvalitativt jordbruk. Systemet skall enligt artikel 13 i förordningen om gårdsstöd upprättas senast den 1 januari 2007. Det föreslås att lagen om gårdsstöd ändras så att i lagen tas in bestämmelser om upprättande av ett system för jordbruksrådgivning.

I 2 kap. i lagen om gårdsstöd föreskrivs om den nationella verkställigheten av systemet för jordbruksrådgivning. I Finland genomförs systemet för jordbruksrådgivning på basis av en blandmodell. I blandmodellen består stödriktighetens värde av en regional enhetlig stöddel och en eventuell gårdsspecifik tilläggsdel. Dessutom kan vissa stöd betalas som produktionsbundna.

I Europeiska unionen fattades hösten 2005 beslut om en omfattande reform av sockersektorn. Sockerets pris sänks och jordbrukarna ersätts delvis med ett direkt stöd som betalas via systemet med samlat gårdsstöd för de uppkomna inkomstförlusterna. Det föreslås att lagen om gårdsstöd ändras så, att det i 3 §

i lagen om gårdsstöd tas in bestämmelser om ersättning för prissänkningen på socker och tilläggsersättningen under övergångsperioden.

2. Nuläge

2.1. Lagstiftning och praxis

Systemet för jordbruksrådgivning

Bestämmelser om upprättande av systemet för jordbruksrådgivning ingår i artiklarna 13–16 i förordningen om gårdsstöd. Enligt artikel 13 i förordningen om gårdsstöd skall medlemsstaterna upprätta ett system för rådgivning till jordbrukare angående skötsel och jordbruksdrift som sköts av en eller flera utvalda myndigheter eller av privata organ. Rådgivningssystemet skall enligt målet hjälpa jordbrukare att bli mer medvetna om sådana materialflöden och processer på gården som berör normer för miljö, livsmedelssäkerhet, djurens hälsa och välbefinnande. Systemet bör dock inte påverka jordbrukarnas skyldigheter och ansvar att följa dessa normer. Rådgivningstjänsterna bör täcka de tvärvillkor som avses i förordningen om gårdsstöd, dvs. minst de föreskrivna verksamhetskrav som avses i avdelning II kapitel 1 i förordningen och kravet på god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden. När det gäller växtodlingsgårdar kommer rådgivningen att gälla odlingssätt, livsmedels- och foderlagstiftning, växtskyddsmedel samt miljövillkor, dvs. skydd av fåglar, grundvatten, naturtyper med vatten och arter av vilda djur och växter. Utöver de ovan nämnda täcker tvärvillkoren på husdjursgårdar märkning och registrering av djur, rättsakter som gäller förbud mot vissa ämnen såsom hormoner, förebyggande och anmälan om vissa sjukdomar samt frågor som gäller djurens välbefinnande.

Syftet med ett system för jordbruksrådgivning enligt den föreslagna lagen är enligt kommissionen bl.a. att hjälpa jordbrukaren att uppfylla tvärvillkoren. Enligt kommissionen är utgångspunkten för systemet för jordbruksrådgivning att rådgivningen skall bygga

på besök på gårdarna.

Jordbrukarna kan i den inledande fasen delta i systemet för jordbruksrådgivning på frivillig basis. Medlemsstaten skall ge företräde åt jordbrukare som får över 15 000 euro i direktstöd per år. Enligt uppskattning finns det något över 6000 sådana gårdar. Medlemsstaterna skall dessutom se till att de privata organ eller myndigheter som ger rådgivning inte avslöjar personliga eller individuella uppgifter som de tar del av i samband med rådgivningen för andra personer än den jordbrukare som driver det berörda jordbruksföretaget. Sekretessskyldigheten går dock inte före en sådan förpliktelse i den nationella eller gemenskapens lagstiftning enligt vilken brottsfall bör anmälas till en officiell myndighet.

Enligt 18 § i Ålands självstyrelselag (1144/1991) har landskapet lagstiftningsbehörighet i fråga om rådgivningen och därför gäller de föreslagna bestämmelserna inte landskapet Åland. Ålands landskapsstyrelse har meddelat att rådgivningsuppgifterna kommer att skötas via en organisation som verkar på området.

Sockerreformen

Europeiska unionens jordbruksministrar nådde en politisk överenskommelse om en omfattande reform av den gemensamma organisationen av marknaden för socker i november 2005. I anslutning till sockerreformen gav rådet tre förordningar om sockersektorn den 20 februari 2006. Kommissionens förordningar om genomföranderegler för reformen antogs den 28 mars 2006 i EU:s förvaltningskommitté för direktstöd.

I rådets förordning (EG) nr 318/2006 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker föreskrivs om grunderna för reformen av organisationen av marknaden. I förordningen föreskrivs bl.a. om en gradvis sänkning av minimipriserna på sockerbeter, branschavtal, kvoter och kvotförvaltning samt om sockerhandeln och övergångsbestämmelser i anslutning till sockerreformen. I artikel 19 i rådets förordning (EG) nr 1260/2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker, nedan förordningen om organisationen av sockermarknaden, föreskrivs om regleringsåret

2005/2006 som använts i propositionen samt om villkor för branschavtal.

I rådets förordning (EG) nr 319/2006 om ändring av förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitik och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare, nedan ändringsförordningen rörande socker, regleras det årliga maximibeloppet för stödet för sockerbeter och tilläggsersättningen under övergångsperioden och grunderna för fastställandet av beloppet samt frikopplingen av stödet från produktionen och integreringen i systemet med samlat gårdsstöd.

I rådets förordning (EG) nr 320/2006 om inrättande av en tillfällig ordning för omstrukturering av sockerindustrin i gemenskapen och om ändring av förordning (EG) nr 1290/2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitik föreskrivs om stödåtgärder för sockerfabriker, raffinaderier, regioner, jordbrukare och entreprenörer när sockerfabriker lägger ner sin verksamhet.

Bestämmelser om genomförandet av systemet med samlat gårdsstöd har utfärdats genom kommissionens förordningar. På grund av sockerreformen kommer ändringar att göras i kommissionens förordning (EG) nr 795/2004 om tillämpningsföreskrifter för det system med samlat gårdsstöd som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitik och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare, nedan kommissionens förordning II, och kommissionens förordning (EG) nr 796/2004 om närmare föreskrifter för tillämpningen av de tvärvillkor, den modulering och det integrerade administrations- och kontrollsystem som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitik och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare, nedan kommissionens förordning I. Ändringar kommer dessutom att göras i kommissionens förordning (EG) nr 1973/2004 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1782/2003 när det gäller de stödsystem som avses i avdelning IV och IV a i den förord-

ningen och användningen av uttagen mark för produktion av råvaror och i kommissionens förordning (EG) nr 118/2005 om ändring av bilaga VIII till rådets förordning (EG) nr 1782/2003 och om upprättande av budgettak för partiellt eller frivilligt genomförande av systemet med samlat gårdsstöd och årliga totalanslag för det enhetliga systemet för arealstöd som föreskrivs i den förordningen.

2.2. Den internationella utvecklingen samt lagstiftningen i de övriga EU-länderna

Systemet för jordbruksrådgivning

I alla EU-länder bereds det system för jordbruksrådgivning som skall tas i bruk vid ingången av 2007 och som kommer att genomföras på olika sätt i olika länder. Många länder har för avsikt att utveckla sitt nuvarande rådgivningssystem så att det i fortsättningen lämpar sig för kraven i förordningen om gårdsstöd.

Sverige

För närvarande är det i huvudsak de 21 länsstyrelserna som ger rådgivning i frågor som ansluter sig till tvärvillkoren. Länsstyrelserna ordnar bl.a. kurser där man ger råd om tvärvillkoren och hur de skall följas. I planerna ingår också i fortsättningen att länsstyrelserna skall sköta rådgivningen enligt systemet för jordbruksrådgivning, om de har tillräcklig yrkesskicklighet och tillräckliga resurser för detta. Annars ges rådgivningen av särskilda konsulter eller organisationer. Sverige har för avsikt att ändra sitt nuvarande system så att rådgivningen blir personligare än tidigare och även inbegriper besök på gårdarna.

Sverige har för avsikt att klart hålla rådgivning och övervakning åtskilda från varandra. Sverige strävar även efter att få ett effektivt och fungerande system för jordbruksrådgivning, med vars hjälp jordbrukarna kan erbjudas just sådana råd som de behöver. Jordbrukarnas behov varierar mycket i olika delar av Sverige.

Estland

Det nuvarande rådgivningssystemet som inleddes 2003 var redan när det upprättades planerat så att det med små ändringar kommer att fungera som ett sådant system för jordbruksrådgivning som avses i förordningen om gårdsstöd. År 2005 inrättades 15 rådgivningscenter i Estland, ett i varje län. Alla intresserade rådgivare bör vara medlemmar vid något rådgivningscenter. Rådgivning ges vid besök på gårdarna och dessutom ordnas bl.a. seminarier. Avsikten är att rådgivningstjänsterna skall vara tillgängliga för alla jordbrukare. Jordbrukaren betalar först för rådgivningen till rådgivningscentret och kan därefter ansöka om stöd för 75 procent av den betalda summan. Rådgivningen och övervakningen förblir separata.

Frankrike

För närvarande tillhandahåller flera olika organisationer rådgivningstjänster i Frankrike. En del av organisationerna lyder delvis under det allmänna, en del är helt privata. Det nuvarande systemet kommer att utvecklas så att det även lämpar sig för behoven i det nya systemet för jordbruksrådgivning. Rådgivning kan ges vid besök på gårdar, men även annars, dvs. besök på gårdar har inte satts i en särskild ställning. Alla rådgivande organ som regeringen godkänner kan tillhandahålla rådgivningstjänster. Eftersom det nya systemet för jordbruksrådgivning kommer att basera sig på de nuvarande arrangemangen, ges rådgivning i fortsättningen även om andra delområden än frågor som gäller tvärvillkoren. För närvarande betalar jordbrukarna själva helt de rådgivningstjänster de köper från privata organ, men i fortsättningen kommer hela systemet att finansieras med statens medel och jordbrukaren kommer då att betala en viss andel av rådgivningsservicen själv.

England

För närvarande ges jordbrukare rådgivning på många olika sätt i England. Privata rådgivare ger rådgivning som koordineras av en särskild tjänsteleverantör (the Rural Delivery Service). Den har åtta regionala kontor som

tillhandahåller regionalt anpassad rådgivning. Rådgivningen har i huvudsak ordnats med seminarier och kurser. Det förekommer mycket litet personlig rådgivning på grund av dess dåliga kostnadseffektivitet.

I England kommer det nuvarande systemet att omarbetas så att det lämpar sig för systemet för jordbruksrådgivning. Besök på gårdar och personlig rådgivning kommer att utökas och i huvudsak ordnas av privata rådgivare. Rådgivning fås också via Internet och rådgivningen kommer att täcka även andra områden än rådgivningen om tvärvillkoren. Alla jordbrukare får vara med i systemet och finansieringen kommer att ordnas med nationella medel.

Sockerreformen

Europeiska rådets förordningar om sockerreformen utfärdades i februari 2006. Medlemsstaterna skall slå fast grunderna för fastställandet av stödet före den 30 april 2006. Ersättning för prissänkningen på socker kan betalas i femton medlemsstater och tilläggsersättning under övergångsperioden (regionalt tillägg) i fem medlemsstater.

I de medlemsstater som valt den historiska modellen med samlat gårdsstöd kommer prissänkingsersättningen för socker helt att inriktas på jordbrukare som producerat sockerbetor eller sockerrör under referensperioden. Bland de medlemsstater som valt den regionala blandmodellen inriktar Danmark och Tyskland hela prissänkingsersättningen för socker som en gårdsspecifik tilläggsdel till jordbrukare som producerat sockerbetor under referensperioden.

2.3. Bedömning av nuläget

Systemet för jordbruksrådgivning

Med hjälp av systemet för jordbruksrådgivning är avsikten att öka jordbrukarnas kunskaper om normerna för de tvärvillkor som är förutsättningen för erhållandet av direktstöd.

För närvarande inbegriper de s.k. rådgivningspaket som erbjuds jordbrukare inte som sådana rådgivningsdelar som ingår i tvärvillkoren i systemet för jordbruksrådgivning och som består av miljön, kraven på god jord-

brukshävd och goda miljöförhållanden, identifiering och registrering av djur, växtskyddsmedel, livsmedel, foder och djurens välbefinnande och anmälan om djursjukdomar.

En systematisk genomgång av de ovan nämnda rådgivningsdelarna ingår sålunda inte i de nuvarande tjänsteavtalen mellan rådgivningen och kunden utan innehållet i rådgivningspaketen skräddarsys i enlighet med kundens behov. I jordbruksplaneringen beaktas gränserna i nitratförordningen, görs rekommendationer för användningen av växtskyddsmedel samt ges enligt behov instruktioner för bekämpningen av flyghavre. I husdjursrådgivningen uppmärksammas märkningen av djur och flyttningen av djur från eller till en gård samt i planeringen av utfodringen beaktas mängden egenproducerat foder och köpt foder och dess kvalitet. I rådgivningssituationen strävar man dessutom efter att ge information om nyheter inom lagstiftningen.

Trots att systemet för jordbruksrådgivning upprättas kommer myndigheterna att fortsätta ge den underlydande förvaltningen och jordbrukarna utbildning om tvärvillkoren. Rådgivningen i det system för jordbruksrådgivning som skall upprättas är dock annorlunda än den rådgivning som myndigheterna redan ger om tvärvillkoren.

Utbildningen i anslutning till tvärvillkoren följer den vedertagna modellen för årlig utbildning i stöd villkoren. I samband med utbildningen i stödansökan våren 2006 kommer även tvärvillkoren att lyftas fram under det första tillämpningsåret. Jord- och skogsbruksministeriet ordnar denna utbildning för producentorganisationer, rådgivningsorganisationer och arbetskrafts- och näringscentraler. Dessa åter ordnar utbildning i sin region för producenter och kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter. Den utbildning som ordnats för producenter har oftast genomförts i samarbete mellan arbetskrafts- och näringscentralen och producentorganisationen. Kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter har också ordnat kurser för producenter i regionen.

På de områden för tvärvillkoren som hör till jord- och skogsbruksministeriets livsmedels- och hälsoavdelnings behörighet har inte ordnats någon regelbunden, organiserad,

myndighetsbaserad utbildning för jordbrukarna. Ett undantag är frågor som gäller märkning och registrering av djur, i vilka i huvudsak myndigheterna har gett utbildning i samband med stödutbildningen. I bekämpningsmedelsfrågor har jordbrukarna utbildats i samband med miljöstödsutbildningen. Den utbildning som getts jordbrukarna i de ovan nämnda frågorna har främst varit rådgivande handledning vid evenemang som ordnats t.ex. av producent- och rådgivningsorganisationer. Förvaltningstjänstemän har i mån av möjlighet deltagit som inledare i evenemangen.

Sockerreformen

Europeiska unionen är en viktig aktör på den globala sockermarknaden. Den skyddar sin egen produktion med höga tullar. EU har använt exportstöd för att täcka skillnaden mellan priset på den inre marknaden och det betydligt lägre världsmarknadspriset. Sockerproducerande EU-länder har en kvot med en prisgaranti för socker som producerats inom den.

I och med sockerreformen kommer sockerbranschen att harmoniera med den gemensamma jordbrukspolitik som reformerades 2003 och 2004. Avsikten är att genom avgörandet balansera EU:s sockermarknad, öka sockerbranschens marknadsorientering och åstadkomma en hållbar marknadsbalans som överensstämmer med EU:s internationella avtal. I sockerreformen fastställdes en ekonomisk och juridisk ram som tillämpas fram till 2014/2015 utan att reformen däremellan ses över på nytt.

Sockrets pris sänks från och med regleringsåret 2006/2007 stegvis under fyra års tid. Prissänkningen utgör första året 20 procent, andra året 27,5 procent, tredje året 32,2 procent och fjärde året 36 procent. Jordbrukarna ersätts för i genomsnitt 64 procent av prissänkningen efter det att reformen genomförts. I Finland ersätts jordbrukarna för prissänkningen på socker i form av ett stöd som frikopplats från produktionen och betalas via systemet med samlat gårdsstöd. Förutsättningen för erhållandet av stödet är att tvärvillkoren följs i tillämpliga delar.

Finland kan 2006 betala högst 8,255 miljoner euro i ersättning för prissänkningen på

socker, och från det ökar ersättningen stegvis så att den från och med 2009 är 13,520 miljoner euro.

I samband med sockerreformen beslöts också att Finland och fyra andra medlemsländer åren 2006–2009 får betala en tilläggsersättning under övergångsperioden (s.k. ersättning för det regionala tillägget). I tilläggsersättning under övergångsperioden betalas i Finland 1,281 miljoner euro per år.

I samband med sockerreformen fick Finland rätt att betala högst 350 euro per hektar i nationellt stöd till sockerbetsodlare baserat på odlingsarealen för sockerbeta. Beslut om användningen av det nationella stödet fattas särskilt.

Systemet med en produktionskvot för socker och de nationella produktionskvoterna kvarstår som förut. Finlands nationella kvot är 146 087 ton. Betalningen av omstrukturingsstöd har en viktig ställning när omstruktureringen främjas. Målet är att minska EU:s sockerproduktion med ca 5 miljoner ton. Produktionskvoterna för socker uppgår sammanlagt till 17,4 miljoner ton.

För omstruktureringen grundas en temporär omstrukturingsfond. I den samlas medel i form av omstrukturingsbetalningar från sockerindustrin som fortsätter sin verksamhet och genom de influtna medlen stöds sockerfabriker som skall läggas ner och övergå till annan produktion. Till ett företag som lägger ner minst en sockerfabrik betalas omstrukturingsstöd av engångsnatur under regleringsåren 2006/2007—2009/2010. Stödets belopp beror på vid vilken tidpunkt fabriken läggs ner och omfattningen av den kapacitet som tas ur produktion. Sockerfabriker som upphör under de två första regleringsåren kan i omstrukturingsstöd få högst 730 euro per överlåtet kvotton, om de helt förstör produktionsutrustningen. Minst 10 procent av detta omstrukturingsstöd skall inriktas på sockerbetsodlare och maskinentreprenörer som lägger ner sin produktion.

När en sockerfabrik lägger ner produktionen kan diversifieringsstöd betalas till regioner som drabbas av omstruktureringen. Stödets belopp utgör 15 procent av nivån på omstrukturingsstödet. Medlemsstaten beslutar om användningen av stödet och det kan användas till stöd enligt förordningen om landsbygdsutveckling, såsom till invester-

ingsstöd och att skapa nya arbetsplatser.

Ur omstruktureringsfonden kan dessutom betalas fem miljoner euro till anpassningen av sockerraffinaderiet i Finland till omstruktureringen.

Omstruktureringsstödet och diversifieringsstödet är inte stöd som hör till systemet med samlat gårdsstöd utan särskilda beslut om dem fattas efter det att fabriken har lagt ner sin verksamhet och avstått från sockerkvoten.

Finlands produktionskvot har beviljats det enda sockertillverkningsföretaget i Finland, Sucros Ab. Företaget ägs till 80 procent av Danisco och till 20 procent av Lännen tehtaat. Företaget har en sockerfabrik i Salo och en i Säkylä.

3. Målsättning och de viktigaste förslagen

3.1. Målsättning

Systemet för jordbruksrådgivning

Målet för propositionen är att genomföra det rådgivningssystem som förutsätts i förordningen om gårdsstöd på ett fungerande och administrativt enkelt sätt. Rådgivning skall i första hand ges om de tvärvillkor som avses i förordningen om gårdsstöd och villkoret för erhållande av EU-stöd är att de följs. Eftersom efterlevnaden av tvärvillkoren påverkar beviljandet av stöd, har rådgivning en viktig betydelse för jordbrukarna i fråga om dessa.

Målet för rådgivningen är att öka kännedomen om tvärvillkoren och främja uppnåendet av mål i anslutning till miljöskydd samt djurs, växters och människors hälsa och djurens välbefinnande. När kunskaperna om tvärvillkoren ökat minskar de förseelser som konstateras vid övervakningen av tvärvillkoren och stödpåföljder som beror på dem. Tillämpningsområdet för tvärvillkoren utvidgas 2007, varvid tvärvillkoren blir villkor för miljöstödet för jordbruket och kompensationsbidraget samt tilläggsdelarna till dem.

Europeiska gemenskapernas kommission kommer senast före utgången av 2010 att avge en berättelse om tillämpningen av systemet för jordbruksrådgivning, som vid behov inbegriper förslag till att systemet görs

obligatoriskt. Därför är det ändamålsenligt att systemet och de datasystemsapplikationer som behövs där är sådana att de motsvarar ett kommande, eventuellt mera omfattande behov.

Via systemet för jordbruksrådgivning får jordbrukaren personlig rådgivning i efterlevnaden av stödvillkoren i fråga om tvärvillkoren. Systemen med jordbruksstöd och de anslutande stödvillkoren är besvärliga för många jordbrukare. Det tar i vissa situationer relativt mycket tid från det egentliga jordbruket att bekanta sig med stödsystemen. Det kommer således eventuellt att vara lättare för i synnerhet en jordbrukare som inte tidigare varit van att anlita utomstående rådgivare för skötseln av gården att via systemet för jordbruksrådgivning ta kontakt med en yrkesrådgivare och få praktisk hjälp med att säkerställa att stödvillkoren uppfylls. Som en indirekt effekt av att systemet för jordbruksrådgivning införts är det möjligt att uppmuntra jordbrukaren att orka i arbetet.

Sockerreformen

Målet vid det nationella genomförandet av sockerreformen är att hitta en genomförandemodell som så väl som möjligt tryggar bibehållna verksamhetsbetingelser för sockerbetodlingen och som administrativt sett är enkel och klar.

3.2. Alternativ

Systemet för jordbruksrådgivning

I samband med beredningen av systemet för jordbruksrådgivning har utvärderats en modell som baserar sig på användningen av rådgivningssedlar, en modell som baserar sig på konkurrensutsättning av rådgivningsorganisationer samt den modell som föreslås där alla godkända rådgivningsorganisationer kan tillhandhålla rådgivningstjänster.

Som ett alternativ för genomförandet av systemet för jordbruksrådgivning har övervägts en rådgivningssedel genom vilken statens andel av rådgivningskostnaderna skulle täckas. Stöd för rådgivning som ordnats med hjälp av rådgivningssedeln skulle dock administrativt sett vara ganska besvärligt att ordna och finansieringen skulle också vara

komplexerad. Först skulle sedeln ges från kommunen till jordbrukaren, som i samband med rådgivningen skulle ge den till rådgivaren. Därefter skulle rådgivaren lämna rådgivningssedeln till kommunen för utbetalning av stödet.

Som alternativ granskades även valet av en enskild aktör som tillhandahåller rådgivning, t.ex. genom konkurrensutsättning. Detta skulle dock ha fört med sig alla förfaranden och problem som hänger samman med konkurrensutsättning. Dessutom skulle principerna för det nuvarande rådgivningssystemet då har ändrats.

Det bästa alternativet har ansetts vara en modell där rådgivning kan ges av alla godkända rådgivningsorganisationer och privata rådgivare. I denna modell betalas stöd för rådgivning till jordbrukaren, vilket är administrativt sett enklare än att använda en rådgivningsedel. Denna modell ansågs också vara administrativt enkel för jordbrukarna och förvaltningen.

Socketreformen

Medlemsländerna har möjlighet att besluta om vissa detaljer i anslutning till det nationella genomförandet av socketreformen. Dessa är bl.a. i vilken form ersättningen för prissänkningen och tilläggsersättningen under övergångsperioden, nedan socketersättningar, betalas. Om ersättningarna antingen helt eller delvis betalas som gårdsspecifika tilläggsdelar, skall medlemsländerna även besluta om vilken referensperiod som skall användas och om grunderna för fastställandet av tilläggsdelen.

Enligt artikel 59 i förordningen om gårdsstöd kan ersättningen för prissänkningen på sockerbetor och ersättningen för det regionala tillägget i blandmodellen för gårdsstödet betalas som ett enhetligt stöd, som en kombination av det enhetliga stödet och den gårdsspecifika tilläggsdelen eller helt och hållet som en gårdsspecifik tilläggsdel. På basis av artikel 69 i förordningen om gårdsstöd kan högst 10 procent av prissänkningserättningens belopp betalas som produktionsbundet stöd på basis av ett särskilt program som görs upp för kommissionen. För tilläggsersättningen under övergångsperioden kan på basis av tabell 2 i bilaga VII punkt K i förordning-

en om gårdsstöd betalas högst 90 procent som ett stöd enligt artikel 69 i förordningen om gårdsstöd. Användningen av stödet förutsätter antingen miljögrunder eller grunder som samtidigt ansluter sig till kvalitet och marknad.

Om socketersättningarna helt fogas till det enhetliga stödet, betalas ersättning för hela den stödberättigade åkerarealen i området och inte enbart för odlingsarealer för sockerbetor och sockerbetsodlare. Socketersättningarna skulle höja det enhetliga stödet per hektar i det samlade gårdsstödet på A-områden med högst cirka 11 euro och på B- och C1-området med cirka 8 euro. Socketersättningarna skulle då i huvudsak inriktas på andra gårdar än sådana som odlar sockerbetor. Höjningen av det enhetliga stödet skulle vara så liten på gårdar med sockerbetsodling att den inte tryggade fortsatta verksamhetsbetingelser för produktionen.

Inkluderingen av socketersättningarna i gårdsstödet som gårdsspecifika tilläggsdelar skulle bäst bland alternativen inrikta ersättningen på gårdar som odlar sockerbetor och på så sätt säkra fortsatta verksamhetsbetingelser. Man skall dock beakta att tilläggsdelarna är stöd som frikopplats från produktionen och erhållandet av dem förutsätter inte en fortsatt sockerbetsproduktion.

Grunderna för fastställandet av tilläggsdelen skall vara objektiva och rättvisa. Tilläggsdelen kan på basis av grundleveransrättigheterna i avtalet fastställas i produktionsmängder för odlingsarealer, sockerbetor eller socker. I propositionen föreslås att omfattningen av grundleveransrättigheten i odlingsavtalet används som beräkningsgrund för de gårdsspecifika tilläggsdelarna. Detta bedöms vara den rättvisaste grunden, eftersom den beaktar skillnaderna mellan gårdsbruksenheterna och områdena i sockeravkastningen per hektar. Å andra sidan är inte omfattningen av grundleveransrättigheten i odlingsavtalet beroende av den variation som beror på väderleksförhållandena under växtperioden, vilket skulle vara fallet, om t.ex. levererad sockermängd skulle vara grunden.

Enligt bilaga VII K1 i förordningen om gårdsstöd kan som referensperiod användas ett eller flera år från och med regleringsåret 2001/2002. För att tilläggsdelarna så bra som möjligt skall inriktas på gårdar som fortsätter

med sin produktion är det motiverat att som period för bestämningen av tilläggsdelen använda det senaste regleringsåret 2005/2006. Att använda regleringsåret 2006/2007 skulle göra verkställigheten av omstruktureringen långsammare och fördröja verkställigheten av systemet med samlat gårdsstöd under det år det tas i bruk.

På grund av sockerreformens beskaffenhet ökar den referensmängd som skall slås fast på basis av prissänkingsersättningen för socker gradvis åren 2006–2009. För 2010 kvarstår den på 2009 års nivå, men tilläggsersättningen under övergångsperioden utblir. De gårdsspecifika tilläggsdelarna i blandmodellen kan i fråga om beskaffenhet vara antingen permanenta eller gradvis minskande, varvid den enhetliga stöddelen i gårdsstödet för varje område höjs i proportion till hur tilläggsdelen sjunker. I det inledande skedet av reformen är det motiverat att betala tilläggsdelarna till fullt belopp. Eftersom tilläggsdelarna är stöd som frikopplats från produktionen och en stor del av de gårdsbruksenheter som får tilläggsdel med tiden inte längre odlar sockerbetor, är det motiverat att tilläggsdelarna försvinner efter övergångsperioden, vilket har beslutats även för de övriga tilläggsdelarna. I syfte att trygga produktionsbetingelserna för sockerbetor har det ansetts vara nödvändigt att betala tilläggsdel för sockerbetor fram till 2018. År 2000 odlades sockerbetor på 2778 gårdsbruksenheter medan motsvarande antal 2005 var 2 085 gårdsbruksenheter. Under denna period lade i genomsnitt nästan 140 gårdsbruksenheter per år ner produktionen.

3.3. De viktigaste förslagen

Systemet för jordbruksrådgivning

I propositionen föreslås att jordbrukare kan beviljas stöd för anlitan av jordbruksrådgivning på det sätt som föreskrivs genom förordning av statsrådet. Avsikten är att den ersättning som betalas till jordbrukarna skall finansieras av det anslag som i statsbudgeten anvisats för nationellt stöd för jordbruket och trädgårdsodlingen. Utbetalningen av stödet förutsätter godkännande från Europeiska gemenskapernas kommission. Genom förordning av statsrådet föreslås bestämmelser om

finansiering, förfarande för stödansökan, beviljande och betalning av stöd samt stödets belopp.

I propositionen föreslås att jordbruksrådgivning genomförs genom besök på gårdarna, under vilka jordbrukarna ges sådan rådgivning som avses i förordningen om gårdsstöd. Rådgivningsdelarna täcker de föreskrivna verksamhetskraven enligt artikel 4 i förordningen om gårdsstöd och kravet på god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden enligt artikel 5. Rådgivning ges om kravet på god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden och miljöförfattningar, identifiering och registrering av djur, växtskyddsmedel, livsmedel, foder samt djurens välbefinnande och anmälan om djursjukdomar.

Godkännande av rådgivningsorganisationer och rådgivare söks hos jord- och skogsbruksministeriet, som fattar beslut om godkännande. Därefter förs rådgivningsorganisationen in i registret för en period på högst tre år. Jordbrukare som får rådgivning skall registreras bl.a. för att kommissionen vid behov skall kunna ges en utredning om hur systemet används och fungerar.

Kommissionen har uppgett att den senast före utgången av 2007 kommer att avge en berättelse om tillämpningen av systemet med tvärvillkor. I berättelsen kommer eventuellt att ingå en förteckning över ändringar av de föreskrivna verksamhetskraven. Eftersom rättsakterna sannolikt kommer att förändras och fler krav tas in i dem, är det ändamålsenligt att rådgivare tas in i rådgivningsregistret för en viss tid. Därefter bör rådgivaren eventuellt vidareutbilda sig eller åtminstone visa att uppgifterna är tidsenliga. Därför föreslås att rådgivningsorganisationer och rådgivare godkänns för en period på högst tre år.

I propositionen föreslås att rådgivaren skall handla under tjänsteansvar. I verksamheten skall dessutom tillämpas språklagen (423/2003) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) och på jäv för rådgivningsorganisationer och rådgivare tillämpas vad som föreskrivs i förvaltningslagen (434/2003). Bestämmelser om behörighetsvillkor och bl.a. utbildningskrav för rådgivare tas också in i den lag som föreslås.

I propositionen föreslås att det inrättas ett rådgivningsregister där uppgifter som behövs

för administreringen av systemet för jordbruksrådgivning förs in. Dessa är rådgivningsorganisationer och rådgivare i systemet för jordbruksrådgivning, jordbrukare som deltar i rådgivningen samt jordbrukarnas respons på rådgivningsorganisationer och rådgivare. I registret kan föras in även andra uppgifter som behövs för genomförandet och uppföljningen av rådgivningen. Rådgivningsorganisationer och rådgivare kan efter godkännandet föras in i rådgivningsregistret för högst tre år.

I propositionen föreslås att jord- och skogsbruksministeriet, Livsmedelssäkerhetsverket, jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral, arbetskrafts- och näringscentralernas landsbygdsavdelningar och kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter skall ha rätt att använda registret och få uppgifter ur det för skötseln av sina uppgifter.

I propositionen föreslås att på offentlighet för uppgifterna i rådgivningsregistret, utlämnande av uppgifterna och avgifter som tas ut för utlämnandet tillämpas lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet och på behandlingen av personuppgifter personuppgiftslagen (523/1999). Uppgifter som förts in i rådgivningsregistret om jordbrukarens respons på jordbruksrådgivningen får dock inte lämnas ut till andra än en statlig och kommunal myndighet för skötseln av uppgifter som föreskrivits i lag eller i Europeiska gemenskapens bestämmelser samt till den rådgivare och rådgivningsorganisation som tagit emot responsen. I det fallet lämnas dock inga uppgifter ut om den som gett responsen.

Sockerreformen

Prissänkningssättningen för socker och tilläggsersättningen under övergångsperioden föreslås bli betald som en gårdsspecifik tilläggsdel i blandmodellen. Det föreslås att tilläggsdelen skall slås fast för varje jordbrukare på basis av grundleveransrättigheten för regleringsåret 2005/2006. Grundleveransrättigheten är en rättighet att producera en viss mängd A- och B-kvotsocker som sockerfabriken fastställer för jordbrukaren.

I den gårdsspecifika tilläggsdelen för socker föreslås bli inkluderat 100 procent av ersättningen för prissänkningen på socker åren

2006—2013 samt 100 procent av tilläggsersättningen under övergångsperioden åren 2006—2009. Åren 2014—2016 skulle tilläggsdelens storlek utgöra 70 procent och åren 2017—2018 35 procent av det sammanlagda beloppet av den tilläggsdel som bildats på basis av 2009 års prissänkningssättning och tilläggsdelen under övergångsperioden.

Genom förordning av statsrådet kan utfärdas närmare bestämmelser om övergångsperioden, den gradvisa minskningen av tilläggsdelarna och specialstödsrättigheterna, motsvarande höjning av det enhetliga stödet samt om tilläggsdelen för sockerbetor.

Övriga förslag

I propositionen föreslås att ett nytt 2 mom. fogas till 7 § i lagen om samlat gårdsstöd. I momentet föreslås bli föreskrivet om organisationer som utför den övervakning av de föreskrivna verksamhetskrav som avses i bilaga III i förordningen om gårdsstöd. Dessa skall enligt förslaget vara Livsmedelssäkerhetsverket, arbetskrafts- och näringscentralerna, kommunalveterinärerna, länsstyrelserna och av länsstyrelsen förordnade tjänstevetarinärer.

Genom förordning av statsrådet föreslås närmare bestämmelser om övervakning, övervakningsförfarande samt om på vilka bestämmelser i de lagar som avses i det föreslagna 2 mom. eller i författningar som utfärdats med stöd av dem övervakningen av att de föreskrivna verksamhetskraven följs skall inriktas.

I propositionen föreslås att 10 § 3 mom. ändras. I momentet föreskrivs om överföringar av stödrättigheter. Det föreslås att 3 mom. ändras så, att den myndighet till vilken överföringen anmäls inte definieras direkt i lag. Genom förordning av statsrådet föreslås bli föreskrivet om både behörig myndighet och inom vilken tid överföringen skall anmälas.

I propositionen föreslås att ett nytt 4 mom. fogas till 11 §, där det föreslås bli föreskrivet att vid tillämpningen av artikel 33.1 b och artikel 43.1 första stycket i förordningen om gårdsstöd skall som förskott på arv även betraktas en gåva av en gårdsbruksenhet eller en del därav, där gåvomottagaren är gåvogivarens arvinge i rätt nedstigande led, syster

eller bror eller deras arvinge i rätt nedstigande led, fosterbarn eller make till de ovan nämnda.

4. Propositionens konsekvenser

4.1. Ekonomiska konsekvenser

Statsekonomiska konsekvenser

Jordbrukare kan beviljas stöd för anlitande av jordbruksrådgivningstjänster på det sätt som särskilt förskrivs genom förordning av statsrådet. Avsikten är att den ersättning som betalas till jordbrukarna skall finansieras inom ramen för anslaget under momentet (30.20.40) för nationellt stöd för jordbruket och trädgårdsodlingen. För de ersättningar som betalas till jordbrukare har i det inledande skedet av systemet planerats 1 miljon euro per kalenderår. Den planerade ersättningsnivån skulle vara högst 150 euro per rådgivningsdel. Jordbrukaren kan få stöd för högst två rådgivningsdelar om året. Det planerade anslaget skulle räcka till finansieringen av ca 6 670 rådgivningsdelar per år. Om alla gårdsbruksenheter som anlitar jordbruksrådgivningen ansökte om stöd för två rådgivningsdelar, skulle anslaget räcka till stöd för ca 3 330 gårdsbruksenheter.

Den tilläggsdel för socker som fogas till det samlade gårdsstödet har inga statsekonomiska verkningar, eftersom de stöd som ingår i systemet med direktstöd är helt EU-finansierat stöd.

I samband med sockerreformen fick Finland rätt att betala sockerbetsodlarna högst 350 euro per hektar i nationellt stöd. Beslut om användningen av stödet fattas särskilt och stödet betalas av anslaget under momentet för nationellt stöd (30.20.40).

Enligt bilaga VII punkt K2 tabell 1 i förordningen om gårdsstöd kan Finland betala högst följande referensbelopp per år till jordbrukarna i ersättning för prissänkningen på socker

År	Tak milj. €
2006	8,255
2007	10,332
2008	12,409
2009–2014	13,520

I samband med sockerreformen beslöts att i Finland och i vissa andra underleverantörländer kan åren 2006–2009 i tilläggsersättning under övergångsperioden betalas 60 procent av det tidigare s.k. regionala tillägget. I Finland uppgår tilläggsersättningen under övergångsperioden till 1,281 miljoner euro per år.

Konsekvenser för gårdar med sockerbetsodling

År 2005 var antalet sockerbetsodlare sammanlagt cirka 2 300 och odlingsarealen dryga 31 000 ha. I synnerhet i sydvästra och västra Finland är sockerbetsodlingen en viktig produktionsinriktning. Under de senaste åren har antalet odlare kontinuerligt minskat, men i och med att den genomsnittliga odlingsarealen på gårdarna har ökat har den totala sockerbetsarealen hållits runt 30 000 hektar. Produktionsvolymen för socker har samtidigt hållits kring 146 000 ton per år, dvs. Finlands sockerkvot har kunnat utnyttjas fullt ut. Produktionens och odlingsarealens utveckling beror under de närmaste åren i huvudsak på riktlinjerna inom industrin samt på resultaten av de årliga branschförhandlingarna mellan jordbrukarna och industrin. Danisco har meddelat att fabriken i Salo läggs ner efter driftperioden 2006.

På gårdar som odlar sockerbetor består sockerbetsarealen för närvarande i genomsnitt av cirka en fjärdedel av hela odlingsarealen. Således har andra kulturväxter och annan produktion vanligen stor betydelse för inkomstbildningen på gårdsbruksenheter som producerar sockerbetor. Variationen i produktionsstruktur mellan enskilda gårdar är dock stor och odlingen av sockerbetor är den huvudsakliga inkomstkällan för en del av gårdarna.

I och med reformen av gårdsstödet betalas från 2006 även för sockerbetor ett hektarbaserat enhetligt stöd som på de huvudsakliga odlingsområdena för sockerbetor enligt uppgift uppgår till 190–240 euro per hektar beroende på stödområde. Då det enhetliga stödet beaktas tillsammans med den kompensation som sockerreformen möjliggör, täcker helhetsstödet prissänkningen på socker på helhetsnivå i det inledande skedet av reformen. Det enhetliga stödet och tilläggsstödet

bedöms motsvara inkomstförlusten. Betydelsen av ett stöd oberoende av kulturväxt ökar betydligt i reformen. Den gårdsspecifika tilläggsdelen för socker betalas till gårdsbruksenheter som har rätt till tilläggsdel även om gården inte sedan tilläggsdelen fastställdes längre odlar sockerbeter över huvud taget. Detta påverkar kommande odlingsbeslut på gårdsnivå och komplicerar även samordnandet av kompensationen med förluster av marknadsinkomster under olika år av reformen.

I samband med sockerreformen granskas Finlands möjlighet att betala ett separat nationellt stöd för sockerbeter varje år särskilt, eftersom reformen av organisationen av marknaden för socker framskrider stegvis. Målet för det nationella stödet är att trygga bibehållna verksamhetsbetingelser för sockerbetsproduktionen. Stödet finansieras av det budgeterade anslaget under momentet för nationellt stöd för jordbruket och trädgårdsodlingen. Storleken på det anslag som behövs påverkas förutom av stödnivån också av sockerbetsodlingens omfattning.

I förslaget till proposition betalas ersättning för prissänkningen på socker och tilläggsersättningen under övergångsperioden till sockerbetsodlarna i form av sådana maximibelopp som möjliggörs av EU-författningar. Vid fastställandet av den gårdsspecifika tilläggsdelen används de mest aktuella och noggranna uppgifter som finns att tillgå om den gårdsspecifika produktionen.

4.2. Konsekvenser för myndigheterna

Jord- och skogsbruksministeriet ordnar utbildning i systemet för jordbruksrådgivning 2006 för rådgivningsorganisationer och rådgivare. Kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter tar emot stödansökningar och fattar stödbeslut, samt för in nödvändiga uppgifter i rådgivningsregistret. Jord- och skogsbruksministeriet, jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral samt de regionala arbetskrafts- och näringscentralerna sköter uppgifter inom den politiska beredningen i anslutning till stödsystemet samt genomförandeuppgifter i utarbetandet av anvisningar, övervakningen och utbetalningen till jordbrukarna. Livsmedelssäkerhetsverket svarar för rådgivarutbildningen i systemet för

jordbruksrådgivning och för bedömningen av rådgivarnas kompetens inom sin egen sektor.

Den gårdsspecifika tilläggsdelen för sockerbeter i förslaget är ett stöd som hör till systemet med samlat gårdsstöd och som verkställs i enlighet med förfaringssätten i systemet med samlat gårdsstöd.

4.3. Konsekvenser för miljön

Målet för systemet med jordbruksrådgivning är att öka jordbrukarnas kunskaper om de s.k. tvärvillkor som är normer för EU-stöden, miljöstöden, kompensationsbidraget och det nya stödet för djurens välbefinnande. I tvärvillkoren ingår bl.a. att följa nitrat- samt habitatdirektivet, skydda jordmånen för erosion, följa kraven i anslutning till djurens välbefinnande samt villkoren i anslutning till livsmedelshygien och användning av växtskyddsmedel. Man kan anta att ökningen av jordbrukarnas kunskaper i någon mån kommer att märkas bl.a. som ett bättre miljötillstånd. Det är dock värt att notera att tvärvillkoren baserar sig på en lagstiftning som ansvarskännande jordbrukare följer även annars.

Miljökonsekvenserna ansluter sig också antingen direkt eller indirekt till jordbrukarens eget välbefinnande. Likaså får konsumenterna indirekt nytta av de positiva miljökonsekvenserna av jordbruksrådgivningen: rena jordbruksprodukter, sundhet och etiska aspekter på produktionsmetoderna. Man kan konstatera att införandet av systemet med samlat gårdsstöd ökar konsumenternas förtroende för jordbruksprodukter och produktionsmetoder och på vis stärker jordbrukets bild i offentligheten.

I sockerreformen sänks producentpriset på socker, varvid produktionens intensitet på lång sikt sjunker. Detta innebär bl.a. att gödslingsintensiteten minskar, vilket har positiva konsekvenser för fosfor- och kvävebalanserna på sockerbetsåkrarna.

5. Beredningen av propositionen

5.1. Beredningsskeden och beredningsmaterial

Regeringens proposition har beretts vid

jord- och skogsbruksministeriet. Sakinnehållet i propositionen har beretts tillsammans med intressentgrupperna.

Förslaget på hur jordbruksrådgivningen skall genomföras har beretts i jord- och skogsbruksministeriets beredningsgrupp för jordbruksrådgivning. Beredningsgruppen utvidgades våren 2005 med representanter för producentorganisationerna och beredningsgruppen har också hört rådgivningsorganisationer under beredningsarbetet. Systemet för jordbruksrådgivning har behandlats i förhandlingarna den 8 februari 2006 om det nationella stödet för jordbruket och trädgårdsodlingen. Förhandlingsparterna har en gemensam syn på hur systemet för jordbruksrådgivning skall genomföras.

Förslaget till reform av sockersystemet har beretts i samarbete med producentorganisationerna. Modellen för genomförandet av sockerreformen har beretts i förhandlingarna den 8 februari 2006 och den 31 mars 2006 om det nationella stödet för jordbruket och trädgårdsodlingen. Förhandlingsparterna har

en gemensam syn på hur sockerreformen skall genomföras.

5.2. Remissyttranden och hur de har beaktats

Utlåtande om regeringens proposition begärdes av Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK rf, Svenska Lantbruksproducenternas Centralförbund (SLC), Ålands landskapsstyrelse samt miljöministeriet, finansministeriet och justitiedepartementet. Regeringens proposition har varit framlagd på jord- och skogsbruksministeriets webbsidor. Under beredningen har dessutom hörts rådgivningsorganisationer, och utlåtanden om de föreslagna paragraferna begärdes i samband med beredningen bl.a. av länsstyrelserna, Arbetskrafts- och näringscentralerna, ProAgria, Yksityiset maaseutuneuvojat ry, behöriga fackförbund och flera andra organisationer som hör till intressentgrupperna.

Vid beredningen av propositionen har utlåtandena beaktats på ändamålsenligt sätt.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslag

2 §. Definitioner. I paragrafen föreslås att de nya begreppen i anslutning till sockerreformen definieras, dvs. grundleveransrättighet, tilläggsersättning under övergångsperioden och ersättning för prissänkningen på socker. Vidare föreslås att en rådgivningsorganisation som ansluter sig till systemet för jordbruksrådgivning definieras.

Med grundleveransrättighet avses den rättighet att producera A- och B-kvotsocker som fastslagits för varje jordbrukare för regleringsåret, med tilläggsersättning under övergångsperioden det tilläggsbelopp som fastställts i bilaga VI punkt K tabell 2 i förordningen om gårdsstöd och som fogas till jordbrukarnas referensbelopp åren 2006—2009, med ersättning för prissänkningen på socker det nationella tak som fastställts i bilaga VI punkt K tabell 1 i förordningen om gårdsstöd och med rådgivningsorganisation en enskild eller offentlig sammanslutning som producerar jordbruksrådgivningstjänster.

Förordningen om sockerreformen reglerar grunderna för fastställandet av det årliga taket på sockerersättningarna samt integreringen av stödet i systemet med samlat gårdsstöd som ett stöd som frikopplats från produktionen.

3 §. Blandmodell och verkställighet. Till 2 mom. föreslås ett tillägg där det föreskrivs om att ersättningen för prissänkningen på socker och tilläggsersättningen under övergångsperioden skall inkluderas i systemet för gårdsstöd. Den gårdsspecifika tilläggsdelen för sockerbetor fastställs för gårdsbruksenheter på basis av A- och B-kvotsockervolymen i den grundleveransrättighet som gäller under regleringsåret 2005/2006. Grundleveransrättigheterna baserar sig på jordbrukarens etablerade produktionsvolym för sockerbetor.

Till 3 mom. föreslås en bestämmelse enligt vilken det till den gårdsspecifika tilläggsdelen för sockerbetor läggs 100 procent av ersättningen för prissänkningen på socker åren 2006—2013 samt 100 procent av tilläggsersättningen under övergångsperioden åren

2006—2009. Åren 2014—2016 utgör tilläggsdelen för sockerbetor 70 procent och åren 2017—2018 35 procent av det sammanlagda beloppet av den tilläggsdel som bildats på basis av 2009 års prissänkningersättning för socker och tilläggsersättningen under övergångsperioden. Genom förordning av statsrådet kan utfärdas närmare bestämmelser om tilläggsdelen för sockerbetor. Genom förordning av statsrådet föreskrivs även i fråga om tilläggsdelen för sockerbetor om en gradvis förhöjning av tilläggsdelen när det tillgängliga maximibeloppet ökar och om en gradvis sänkning av tilläggsdelen samt om höjningen av det enhetliga stödet under övergångsperioden.

7 §. Övervakning av föreskrivna verksamhetskrav. I artikel 3 och 4 i förordningen om gårdsstöd samt i bilaga III till förordningen finns bestämmelser om de föreskrivna verksamhetskrav som ingår i tvärvillkoren och som utgör förutsättningen för erhållandet av direktstöd, miljöstöd, kompensationsbidrag och det nya stödet för djurens välbefinnande. Gemenskapslagstiftningen om folkhälsa samt djurhälsa och växtskydd och anmälan av sjukdomar som ingår i punkt B i bilagan skall tillämpas från den 1 januari 2006 och direktiven om djurens välbefinnande som ingår i punkt C i bilagan från den 1 januari 2007. Till paragrafen föreslås bli fogat ett nytt 2 mom., där det föreskrivs om tillsynsmyndigheterna för de föreskrivna verksamhetskrav som ingår i bilaga III till förordningen om gårdsstöd och om nationella författningar om sakgrupperna. Genom förordning av statsrådet utfärdas sådana bestämmelser om övervakning och övervakningsförfarande, vilka preciserar förordningen om gårdsstöd och kommissionens förordning I.

Bestämmelser om de sakkomplex som räknas upp i punkterna B och C samt delvis i punkt A i bilaga III till förordningen om gårdsstöd ingår nationellt i livsmedelslagen (23/2006), lagen om djursjukdomar (55/1980), lagen om medicinsk behandling av djur (617/1997), foderlagen (396/1998), lagen om bekämpningsmedel (327/1969) och

djurskyddslagen (247/1996) samt i författningar som utfärdats med stöd av dem. I dessa föreskrivs även om behöriga tillsynsmyndigheter och om hur tillsynen över att den aktuella lagen följs skall ordnas. Eftersom behörig myndighet enligt en del av författningarna också kan vara en annan myndighet än den som utövar tillsyn över att de föreskrivna verksamhetskraven följs, är det nödvändigt att de myndigheter som är behöriga att utöva sådan tillsyn som avses i paragrafen räknas upp särskilt. När det gäller foderlagen föreslås som behörig tillsynsmyndighet förutom Kontrollcentralen för växtproduktion som nämns i 24 § dessutom också Arbetskrafts- och Näringscentralen, eftersom foderkontrollen för närvarande i praktiken utförs genom Arbetskrafts- och Näringscentralens försorg på basis av det skriftliga bemyndigandet i 25 § 1 mom. i foderlagen.

Tillsynen över att de föreskrivna verksamhetskraven följs ordnas i huvudsak i enlighet med bestämmelserna om normal tillsyn i ovan nämnda lagar. Eftersom kommissionens förordning I innehåller vissa detaljerade bestämmelser om övervakningen av de föreskrivna verksamhetskraven, skall övervakningen i praktiken genomföras på ett sätt som delvis avviker från de nationella bestämmelserna om normal tillsyn. Vid kontrollbesök skall t.ex. alltid utarbetas en sådan kontrollrapport som avses i artikel 48 i kommissionens förordning I och i rapportens utvärderingsdel skall även, ifall det är fråga om att de föreskrivna verksamhetskraven inte har följts, också bedömas överträdelsens upprepning, omfattning, allvar och varaktighet. Således föreslås att det i lagen tas in en fullmakt att genom förordning av statsrådet föreskriva närmare än i förordningen om gårdsstöd och kommissionens förordning I om övervakning och det förfarande som skall iaktas vid övervakning. Kontrollerna genomförs i praktiken så att vissa indikatorer granskas vid kontrollbesöken, dvs. omständigheter som ur det aktuella sakkomplexet valts ut för granskning och på basis av vilka eventuell underlåtelse att följa bestämmelserna i punkterna B och C samt delvis i punkt A i bilaga III till förordningen om gårdsstöd samt överträdelsens upprepning, omfattning, allvar och varaktighet bedöms. Därför föreslås att det genom förordning av statsrådet

föreskrivs noggrannare även om vilka bestämmelser i de författningar som avses i momentet övervakningen av att de föreskrivna verksamhetskraven följs skall gälla.

I paragrafen föreslås att termen Livsmedelssäkerhetsverket används i stället för Kontrollcentralen för växtproduktion, som nämns i foderlagen och lagen om bekämpningsmedel, eftersom Kontrollcentralen för växtproduktion fr.o.m. den 1 maj 2006 blir en del av Livsmedelssäkerhetsverket i enlighet med lagen om Livsmedelssäkerhetsverket (25/2006).

10 §. Användning och överföringar av stödrättigheter. Upplåtelse av stödrättigheter tillsammans med stödberättigad areal förlägger sig på grund av den 10 månader långa tiden av innehav som föreskrivs i 9 § i lagen om gårdsstöd till en kort period i början av året och koncentrerings- och överföringar enbart till de regionala Arbetskrafts- och Näringscentralerna kan leda till otillräckliga resurser. Kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter kan utöver de regionala Arbetskrafts- och Näringscentralerna registrera överföringar av stödrättigheter i registret över stödrättigheter. Därför föreslås att 3 mom. ändras så att den myndighet till vilken överföringen skall anmälas inte definieras direkt i lag utan genom förordning av statsrådet. Det föreslås att anmälan om överföring skall göras enligt vad som föreskrivs genom förordning av statsrådet och detta innebär då både myndigheten och den tidsfrist under vilken anmälan om överföring skall göras.

11 §. Situationer som gäller generationsväxlingar. I 11 § i lagen om gårdsstöd föreskrivs om vilka överföringar av en gårdsbruksenhet eller en del därav 2003 eller senare som skall betraktas som förskott på arv vid tillämpningen av vissa punkter i förordningen om gårdsstöd. Till paragrafen föreslås bli fogat en ny punkt där det föreskrivs om att man vid tillämpningen av artikel 33.1 b och artikel 43.1 första stycket i förordningen om gårdsstöd såsom förskott på arv även kan betrakta en gåva av en gårdsbruksenhet eller en del därav, där gåvogivaren är gåvogivarens arvinge i rätt nedstigande led, syster eller bror eller arvinge till dem i rätt nedstigande led, fosterbarn eller make till de ovan nämnda.

I Finland kan generationsväxlingar även

genomföras genom att gårdsbruksenheten doneras till en arvinge. I dessa situationer kan det nämnas i gåvobrevet att gåvan inte är gåvotagarens förskott på arv. Då kan inte förvärvet betraktas som sådant förskott på arv som avses i 6 kap. 1 § 1 mom. i ärvdabalken (40/1965). Tillägget av den punkt som nu föreslås möjliggör att även övertagare av gårdsbruk som fått en gårdsbruksenhet som gåvoförvärv är i jämlik ställning i relation till andra generationsväxlingar.

18 a §. System för jordbruksrådgivning. I 1 mom. föreskrivs om att organisationer och rådgivare som godkänts av jord- och skogsbruksministeriet skall ge jordbrukare rådgivning enligt förordningen om gårdsstöd.

I 2 mom. föreskrivs om att jordbruksrådgivning genomförs genom besök på gårdarna samt om i vilka sakkomplex rådgivningen har delats in. Rådgivning skall ges om kravet på god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden och miljöförfattningar, identifiering och registrering av djur, växtskyddsmedel, livsmedel, foder samt djurens välbefinnande och anmälan om djursjukdomar. Rådgivningen omfattar både de föreskrivna verksamhetskraven enligt artikel 4 och kraven på god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden enligt artikel 5 i förordningen om gårdsstöd.

18 b §. Stöd för jordbruksrådgivning. I paragrafen föreskrivs om att stöd för jordbruksrådgivning kan beviljas. Genom förordning av statsrådet föreskrivs om finansiering, förfarande för stödansökan, beviljande och betalning av stöd samt stödets belopp.

Genom förordning av statsrådet utfärdas bestämmelser om i vilken mån det finns disponibla medel för detta ändamål, hos vilken myndighet stöd skall sökas, hur stödet beviljas och betalas samt hur mycket stöd som kan beviljas per gårdsbruksenhet.

18 c §. Godkännande av rådgivare och behörighetsvillkor för rådgivare. I 1 mom. föreskrivs om att godkännande av rådgivningsorganisationer och rådgivare söks skriftlig hos jord- och skogsbruksministeriet. Ministeriet fattar beslut om godkännande för en period på högst tre år. Bl.a. därför att rådets och kommissionens rättsakter om jordbruksrådgivning sannolikt kommer att ändras och att det till dessa då bör fogas krav som skall beaktas när systemet genomförs, finns det skäl

för att godkännandet av rådgivare i rådgivningsregistret skall vara tidsbestämt. Rådgivaren bör efter detta åtminstone låta testa tidsenligheten i sina uppgifter. I momentet föreskrivs även om under vilka förutsättningar rådgivningsorganisationen eller rådgivaren kan godkännas som en instans som ger rådgivning. Förutsättningen för godkännande är att rådgivningsorganisationen och rådgivaren har tillräcklig sakkunskap med avseende på uppgiftens beskaffenhet och omfattning. Rådgivningsorganisationerna och rådgivarna bör dessutom uppfylla de övriga kraven enligt 3—5 mom. Rådgivarna handlar under tjänsteansvar. I verksamheten tillämpas dessutom språklagen och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet, och på jäv för rådgivningsorganisationer och rådgivare tillämpas vad som föreskrivs i förvaltningslagen. I överensstämmelse med 124 § i grundlagen och i syfte att trygga rättssäkerheten och kraven på god förvaltning föreslås att i lagen tas in bestämmelser om rådgivarens tjänsteansvar, behörighetsvillkor och jäv för rådgivare samt andra tillämpliga krav. Jord- och skogsbruksministeriet skall höra Livsmedelssäkerhetsverket innan en sådan rådgivningsorganisation eller rådgivare godkänns som ger rådgivning om identifiering och registrering av djur, växtskyddsmedel, livsmedel, foder samt djurens välbefinnande och anmälan om djursjukdomar, eftersom dessa ämnesområden hör till Livsmedelssäkerhetsverkets verksamhetsområde.

Enligt 2 mom. kan jord- och skogsbruksministeriet återkalla godkännandet efter att ha hört en rådgivningsorganisation eller rådgivare, om inte rådgivningsorganisationen eller rådgivaren uppfyller kriterierna för godkännande eller om denna inte annars kan anses vara lämplig för uppgiften. Om det på basis av responsen från jordbrukarna är uppenbart att en rådgivare inte har klarat av sin rådgivningsuppgift på behörigt sätt, skall jord- och skogsbruksministeriet höra denna och därefter överväga att skrida till handling. Ministeriet kan bl.a. ge rådgivaren en uppmaning att rätta till de uppdagade bristerna, och om detta inte genomförs inom skäligen tid, kan godkännandet som rådgivare återkallas. Beslutet om återkallande kan överklagas liksom även beslutet om godkännande som rådgivare.

I 3 mom. föreskrivs om hurdan arbetserfarenhet och utbildning en rådgivare bör ha. Tillräcklig arbetserfarenhet kan i vissa situationer ersätta brister i fråga om utbildningskravet. Tack vare arbetserfarenhet och tidigare erfarenhet av rådgivning kan en enskild rådgivare mycket väl vara kompetent för sin uppgift även om han eller hon inte har utbildning på institutnivå.

Rådgivarna skall i enlighet med det nya 4 mom. som föreslås fogas till paragrafen med godkänt resultat avlägga ett prov som arrangeras av ministeriet. Rådgivningsorganisationen eller rådgivaren bör förelägga jord- och skogsbruksministeriet en skriftlig verksamhetsplan för rådgivningen.

Offentliga förvaltningsuppgifter kan enligt 124 § i grundlagen anförtros andra än myndigheter endast genom lag eller med stöd av lag, om det behövs för en ändamålsenlig skötsel av uppgifterna och det inte äventyrar de grundläggande fri- och rättigheterna, rätts säkerheten eller andra krav på god förvaltning. Uppgifter som innebär betydande utövning av offentlig makt får dock ges endast myndigheter. Därför föreslås att i lagen tas in så exakta bestämmelser som möjligt om kraven för rådgivningsorganisationer och rådgivare.

I 5 mom. ges statsrådet fullmakt att genom förordning utfärda närmare bestämmelser om förfarandet för godkännande av rådgivningsorganisationer och rådgivare, förfarandet för återkallande av godkännande, innehållet i provet för rådgivare och på vilket sätt provet arrangeras samt vad som skall ingå i verksamhetsplanen för rådgivningen. Saker som skall tas med i verksamhetsplanen för rådgivningen är bl.a. en utredning om rådgivarnas utbildning och den interna kvalitetskontrollen samt om den kontrollista som skall gås igenom på gårdsbruksenheten och som innehåller en punkt för åtgärdsförslag.

18 d §. Rådgivningsregister. I 1 mom. föreskrivs att jord- och skogsbruksministeriet för ett rådgivningsregister. I registret förs in nödvändiga identifikations- och kontaktuppgifter om rådgivningsorganisationer och rådgivare, jordbrukare som deltar i rådgivning, jordbrukarnas respons på rådgivningsorganisationer och rådgivare samt övriga uppgifter som är nödvändiga för genomförandet och uppföljningen av rådgivningen. Rådgiv-

ningsorganisationer och rådgivare kan efter godkännande föras in i rådgivningsregistret för en period på högst tre år, dvs. för samma tid som godkännandet är i kraft.

Livsmedelssäkerhetsverket, jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstavdelning, arbetskrafts- och näringscentralernas landsbygdsavdelningar och kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter skall enligt 2 mom. ha rätt att använda registret och få uppgifter ur det för skötseln av sina uppgifter. Dessa myndigheter är sådana som har uppgifter vid upprättandet och upprätthållandet av systemet för jordbruksrådgivning.

I 3 mom. föreslås bestämmelser om att lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet och på behandlingen av personuppgifter personuppgiftslagen skall tillämpas på offentlighet för uppgifterna i rådgivningsregistret, utlämnande av uppgifterna och avgifter för utlämnandet. Uppgifter om jordbrukarens respons på jordbruksrådgivningen lämnas dock ut endast utan personuppgifter om den som gett responsen och endast till statliga och kommunala myndigheter för skötseln av uppgifter som föreskrivs i lag eller i Europeiska gemenskapens bestämmelser, till den rådgivare eller rådgivningsorganisation som fått responsen och till den rådgivningsorganisation inom vilken den rådgivare som fått responsen är anställd.

Uppgifterna om responsen anses vara sådana som inte bör kunna lämnas ut fritt. I responsuppgifterna kan finnas personliga uppgifter om en människas egenskaper eller annars information som kan vara till skada för rådgivningsorganisationen eller rådgivaren om den offentliggörs.

I 4 mom. föreslås en bestämmelse om den tid uppgifterna skall förvaras, enligt vilken uppgifterna förvaras i registret under den tid som förutsätts i Europeiska gemenskapens bestämmelser eller så länge som det annars är nödvändigt att använda dem vid administreringen av systemet för jordbruksrådgivning i enlighet med förordningen om gårdsstöd.

19 §. Närmare bestämmelser. I 1 mom. föreslås att fullmakten att genom förordning av statsrådet utfärda närmare bestämmelser om hur systemet för jordbruksrådgivning skall genomföras slopas, eftersom detaljerade fullmaktsbestämmelser om systemet för

jordbruksrådgivning nu föreslås bli fogade till det nya 4 a kap.

2. Närmare bestämmelser och föreskrifter

I flera paragrafer i lagförslaget ges statsrådet rätt att utfärda närmare bestämmelser. Sådana fullmaktsbestämmelser ingår i de föreslagna 3, 7, 10, 18 b och 18 c §. Det är fråga om omständigheter som kan bestämmas av medlemsstaten och i fråga om vilka en lag med mera detaljerade bestämmelser kan utfärdas om det praktiska genomförandet av systemet med samlat gårdsstöd och systemet för jordbruksrådgivning. De föreslagna fullmaktsbestämmelserna beskrivs närmare i detaljmotiveringen till de aktuella paragraferna.

3. Ikraftträdande

I propositionen föreslås att lagändringen träder i kraft så snart som möjligt efter det att den har antagits och blivit stadfäst. Systemet med samlat gårdsstöd infördes vid ingången av 2006, och systemet för jordbruksrådgivning skall enligt förordningen om gårdsstöd tas i bruk vid ingången av 2007. För fastställandet av den gårdsspecifika tilläggsdelen i anslutning till sockerreformen skall verkställas ett eget ansökningsförfarande. Dessutom skall värdet på de gårdsspecifika tilläggsdelarna för sockerbetor fastställas innan stöd rättigheter kan fastställas för jordbrukarna

och 2006 års gårdsstöd betalas till jordbrukarna. Närmare bestämmelser om både tilläggsdelen för socker och systemet för jordbruksrådgivning skall dessutom utfärdas genom förordning av statsrådet.

4. Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Det är fråga om ett sakkomplex som ansluter sig till området för EG:s gemensamma jordbrukspolitik där gemenskapen har exklusiv beslutanderätt. Det har dock överlåtit åt medlemsstaterna att nationellt besluta om olika saker som det är ändamålsenligt att föreskriva om på lagnivå och samtidigt ge fullmakt att genom förordning av statsrådet utfärda närmare bestämmelser om vissa detaljer. Propositionen innehåller flera fullmakter att utfärda förordningar samt även förslag till bestämmelser om behandlingen av personuppgifter.

I enlighet med 124 § i grundlagen har med avseende på tryggheten av rättssäkerhet och god förvaltning föreslagits att i denna lag tas in bestämmelser om rådgivarens tjänsteansvar, behörighetsvillkor, jäv, språkkrav samt andra lämpliga krav.

På ovan nämnda grunder anses det önskvärt att ett utlåtande om propositionen begärs från riksdagens grundlagsutskott.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av lagen om verkställighet av systemet med samlat gårdsstöd

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen av den 15 juli 2005 om verkställighet av systemet med samlat gårdsstöd (557/2005) 2 § 5 och 6 punkten, 3 § 2 och 3 mom., 10 § 3 mom., 11 § samt 19 § 1 mom., samt fogas till 2 § nya 7—10 punkter, till 7 § ett nytt 2 mom. samt till lagen ett nytt 4 a kap. som följer:

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

5) *trädesrättighet* en hektarspecifik stödrättighet som beviljas jordbrukare i enlighet med artiklarna 53 och 63.2 i förordningen om gårdsstöd,

6) *särskild stödrättighet* en rättighet enligt artiklarna 47 och 48 i förordningen om gårdsstöd,

7) *grundleveransrättighet* den rättighet att producera A- och B-socker som fastställts för varje jordbrukare för regleringsåret,

8) *tilläggsersättning under övergångsperioden* det tilläggsbelopp som fastställts i bilaga VII punkt K tabell 2 i förordningen om gårdsstöd och som åren 2006—2009 skall inkluderas i jordbrukarnas referensbelopp,

9) *ersättning för prissänkningen på socker* det nationella tak som fastställts i bilaga VII punkt K tabell 1 i förordningen om gårdsstöd, och

10) *rådgivningsorganisation* en privat eller offentlig sammanslutning som producerar jordbruksrådgivningstjänster.

3 §

Blandmodell och verkställighet

I blandmodellen består en stödrättighet av en enhetlig stöddel och en eventuell gårdspecifik tilläggsdel och utöver dem kan trädesrättigheter och särskilda stödrättigheter fastställas. I situationer som anges närmare

genom förordning av statsrådet kan stödrättigheterna omfatta en rättighet enligt artikel 60 i förordningen om gårdsstöd. Den gårdspecifika tilläggsdelen fastställs för gårdsbruksenheter som har fått tjurbidrag och bidrag för stutar under referensperioden 2000-2002, gårdsbruksenheter som har fått stöd för stärkelsepotatis under referensperioden 2000-2002, gårdsbruksenheter som har rätt till mjölkbidrag den 31 mars 2006 samt gårdsbruksenheter som är berättigade till en gårdspecifik tilläggsdel ur den nationella reserven. Den gårdsspecifika tilläggsdelen för sockerbeter fastställs för gårdsbruksenheter på basis av sockermängden i gällande grundleveransrättighet under regleringsåret 2005/2006.

I den gårdsspecifika tilläggsdelen inkluderas 100 procent av mjölkbidraget, 30 procent av tjurbidraget och bidraget för stutar samt 40 procent av det stöd som inte är kopplat till produktionen av stärkelsepotatis. Tilläggsdelarna förblir oförändrade åren 2006—2010. Åren 2011—2013 är beloppet av tilläggsdelarna 70 procent och åren 2014 och 2015 35 procent av den ursprungliga nivån. Från och med år 2016 betalas inga tilläggsdelar. I den gårdsspecifika tilläggsdelen för sockerbeter inkluderas 100 procent av ersättningen för prissänkningen på socker åren 2006—2013 samt 100 procent av tilläggsersättningen under övergångsperioden åren 2006—2009. Åren 2014—2016 är tilläggsdelen för sockerbeter 70 procent och åren 2017 och 2018 är beloppet 35 procent av det sammanlagda beloppet av den tilläggsdel som fastställts på basis av 2009 års ersättning för prissänkningen och tilläggsersättningen under övergångsperioden. Närmare bestämmelser om över-

gångsperioden, den gradvisa minskningen av tilläggsdelarna och specialstödrättigheterna, en motsvarande höjning av det enhetliga stödet samt om tilläggsdelen för sockerbeter kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

7 §

Övervakning av föreskrivna verksamhetskrav

Livsmedelssäkerhetsverket, arbetskrafts- och näringscentralen, kommunalveterinären, länsstyrelsen och av länsstyrelsen förordnad tjänsteveterinär övervakar efterlevnaden av de föreskrivna verksamhetskraven i bilaga III till förordningen om gårdsstöd. Vid övervakningen iakttas i övrigt vad som i livsmedelslagen (23/2006), lagen om djursjukdomar (55/1980), lagen om medicinsk behandling av djur (617/1997), foderlagen (396/1998), lagen om bekämpningsmedel (327/1969) och djurskyddslagen (247/1996) föreskrivs om övervakningen av iakttagandet av nämnda lagar och författningar som utfärdats med stöd av dem samt om tillsynsmyndigheter. Foder kan övervakas utom av den myndighet som anges i 24 § i foderlagen även av arbetskrafts- och näringscentralen. Genom förordning av statsrådet kan det föreskrivas närmare bestämmelser som preciserar förordningen om gårdsstöd och kommissionens förordning I i fråga om övervakning och övervakningsförfarande samt bestämmelser om iakttagandet av vilka bestämmelser i de lagar som nämns i detta moment eller i författningar som utfärdats med stöd av dem övervakningen av att de föreskrivna verksamhetskraven iakttas skall gälla.

10 §

Användning och överföringar av stödrättigheter

Den som överför stödrättigheter skall meddela om överföringen på det sätt som föreskrivs genom förordning av statsrådet. Vidare kan genom förordning av statsrådet utfärdas bestämmelser som preciserar förordningen om gårdsstöd och kommissionens förord-

ning II när det gäller villkoren för överföring av stödrättigheter.

11 §

Situationer som gäller generationsväxlingar

Som förskott på arv betraktas, utöver vad som föreskrivs i 6 kap. 1 § 1 mom. i ärvdabalken (40/1965), vid tillämpning av artikel 33.1 b och artikel 43.1 första stycket i förordningen om gårdsstöd även år 2003 eller senare

1) ingånget köp av en gårdsbruksenhet eller en del av en gårdsbruksenhet som finansieras med bidrag, lån eller vardera inom ramen för startstöd till unga jordbrukare,

2) ingånget köp av en gårdsbruksenhet där köparen är säljarens arvinge i rätt nedstigande led, syster eller bror eller arvinge till dem i rätt nedstigande led, fosterbarn eller make till de ovan nämnda förutsatt att köpesumman är uppenbart lägre än vad den annars skulle ha varit vid motsvarande köp om inget ovan avsett förhållande mellan köpare och säljare hade existerat,

3) ingånget köp av en del av en gårdsbruksenhet som genomförs i enlighet med 25 kap. 1 b § 3 mom. i ärvdabalken, samt

4) given gåva av en gårdsbruksenhet eller en del av en gårdsbruksenhet, om gåvotagaren är gåvogivarens arvinge i rätt nedstigande led, syster eller bror eller arvinge till dem i rätt nedstigande led, fosterbarn eller make till de ovan nämnda.

4 a kap.

System för jordbruksrådgivning

18 a §

System för jordbruksrådgivning

Rådgivning till jordbrukare angående markskötsel och jordbruksdrift enligt artikel 13 i förordningen om gårdsstöd ges av organisationer och rådgivare som godkänts av jord- och skogsbruksministeriet.

Jordbruksrådgivning genomförs genom besök på gårdsbruksenheter, varvid jordbrukarna ges rådgivning enligt artikel 4 och 5 i

förordningen om gårdsstöd. Rådgivning ges om kravet på god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden och miljöförfattningar, identifiering och registrering av djur, växtskyddsmedel, livsmedel, foder samt djurens välbefinnande och anmälan om djursjukdomar.

18 b §

Stöd för jordbruksrådgivning

Jordbrukare kan av statens medel beviljas stöd för anlitande av jordbruksrådgivningstjänster enligt 18 a §. Genom förordning av statsrådet kan föreskrivas om finansiering, förfarande för stödansökan, beviljande och utbetalning av stöd samt om stödets belopp.

18 c §

Godkännande av rådgivare och behörighetsvillkor för rådgivare

Godkännande av rådgivningsorganisationer och rådgivare söks skriftligt hos jord- och skogsbruksministeriet, som fattar beslut om godkännande för högst tre år i sänder. Villkor för godkännande är att rådgivningsorganisationen och rådgivaren har tillräcklig sakkunskap med hänsyn till uppgiftens beskaffenhet och omfattning. Rådgivningsorganisationer och rådgivare bör dessutom uppfylla kraven enligt 3 och 4 mom. Rådgivare handlar under tjänsteansvar. I verksamheten tillämpas dessutom i tillämpliga delar bestämmelserna i språklagen (423/2003) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet, och på jäv för rådgivningsorganisationer och rådgivare tillämpas vad som föreskrivs i förvaltningslagen (434/2003). Jord- och skogsbruksministeriet skall höra Livsmedelssäkerhetsverket innan en sådan rådgivningsorganisation eller rådgivare godkänns som ger rådgivning om identifiering och registrering av djur, växtskyddsmedel, livsmedel, foder eller djurens välbefinnande och anmälan om djursjukdomar.

Jord- och skogsbruksministeriet kan återkalla godkännandet efter att ha hört rådgivningsorganisationen eller rådgivaren, om inte rådgivningsorganisationen eller rådgivaren uppfyller villkoren för godkännande eller om

denna inte annars kan anses vara lämpad för sin uppgift.

Rådgivaren bör ha sådan utbildning på minst institutnivå eller annan motsvarande utbildning som är lämplig med tanke på det sakkomplex som rådgivningen gäller samt minst ett års arbetserfarenhet inom ifrågavarande bransch. Av särskilda skäl kan avvikelser göras från utbildningskravet och som rådgivare även godkännas en person med motsvarande kunskaper och färdigheter och en lång arbetserfarenhet. Rådgivaren skall dessutom ha erfarenhet av rådgivning.

Rådgivare skall med godkänt resultat avlägga ett prov som arrangeras av jord- och skogsbruksministeriet. Rådgivningsorganisationen eller rådgivaren skall dessutom förelägga jord- och skogsbruksministeriet en skriftlig verksamhetsplan för rådgivningen.

Genom förordning av statsrådet kan utfärdas närmare bestämmelser om förfarande för godkännande av rådgivningsorganisationer och rådgivare, förfarande för återkallande av godkännande, innehållet i provet för rådgivare och hur provet genomförs samt vad som skall ingå i verksamhetsplanen för rådgivningen.

18 d §

Rådgivningsregister

Jord- och skogsbrukministeriet för ett rådgivningsregister, i vilket införs nödvändiga identifikations- och kontaktuppgifter om rådgivningsorganisationerna och rådgivarna i det system för jordbruksrådgivning som avses i artikel 13 i förordningen om gårdsstöd, de jordbrukare som deltar i rådgivningen, jordbrukarnas respons på rådgivningsorganisationerna och rådgivarna samt andra uppgifter som behövs för genomförande och uppföljning av rådgivningen. Rådgivningsorganisationer och rådgivare kan efter godkännande föras in i rådgivningsregistret för högst tre år i sänder.

Livsmedelssäkerhetsverket, jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral, arbetskrafts- och näringscentralernas landsbygdsavdelningar och kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter har rätt att använda registret och få uppgifter ur registret för skötseln av sina uppgifter.

På offentlighet för, utlämnande av och avgifter för utlämnande av uppgifter ur rådgivningsregistret tillämpas i övrigt lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet och på behandlingen av personuppgifter personuppgiftslagen. Uppgifter om jordbrukarens respons på jordbruksrådgivningen lämnas dock ut endast utan personuppgifter om den som gett responsen och endast till statliga och kommunala myndigheter för skötseln av uppgifter som föreskrivs i lag eller i Europeiska gemenskapens bestämmelser, till den rådgivare eller rådgivningsorganisation som fått responsen och till den rådgivningsorganisation inom vilken den rådgivare som fått responsen är anställd.

Uppgifterna förvaras i registret under den tid som förutsätts i Europeiska gemenska-

pens bestämmelser eller så länge det i övrigt är nödvändigt att använda dem vid administrering av systemet för jordbruksrådgivning i enlighet med förordningen om gårdsstöd.

19 §

Närmare bestämmelser

Genom förordning av statsrådet kan närmare bestämmelser utfärdas om administreringen av stödrättighetsregistret.

—————
Denna lag träder i kraft 200.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 21 april 2006

Republikens President

TARJA HALONEN

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Lag

om ändring av lagen om verkställighet av systemet med samlat gårdsstöd

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 15 juli 2005 om verkställighet av systemet med samlat gårdsstöd (557/2005) 2 § 5 och 6 punkten, 3 § 2 och 3 mom., 10 § 3 mom., 11 § samt 19 § 1 mom., samt *fogas* till 2 § nya 7—10 punkter, till 7 § ett nytt 2 mom. samt till lagen ett nytt 4 a kap. som följer:

Gällande lydelse

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

5) *trädesrättighet* en hektarspecifik stöd-
rättighet som beviljas jordbrukare i enlighet
med artiklarna 53 och 63.2 i förordningen
om gårdsstöd, och

6) *särskild stödrättighet* en rättighet enligt
artiklarna 47 och 48 i förordningen om
gårdsstöd.

Föreslagen lydelse

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

5) *trädesrättighet* en hektarspecifik stöd-
rättighet som beviljas jordbrukare i enlighet
med artiklarna 53 och 63.2 i förordningen
om gårdsstöd,

6) *särskild stödrättighet* en rättighet enligt
artiklarna 47 och 48 i förordningen om
gårdsstöd,

7) *grundleveransrättighet* den rättighet att
producera A- och B-socker som fastställts
för varje jordbrukare för regleringsåret,

8) *tilläggsersättning under övergångsperi-
oden* det tilläggsbelopp som fastställts i
bilaga VII punkt K tabell 2 i förordningen
om gårdsstöd och som åren 2006—2009
skall inkluderas i jordbrukarnas referensbe-
lopp,

9) *ersättning för prissänkningen på socker*
det nationella tak som fastställts i bilaga
VII punkt K tabell 1 i förordningen om
gårdsstöd, och

10) *rådgivningsorganisation* en privat el-
ler offentlig sammanslutning som produce-
rar jordbruksrådgivningstjänster.

3 §

Blandmodell och verkställighet

I blandmodellen består en stödrättighet av en enhetlig stöddel och en eventuell gårds-specifik tilläggsdel och utöver dem kan trädesrättigheter och särskilda stödrättigheter fastställas. I situationer som anges närmare genom förordning av statsrådet kan stödrättigheterna omfatta en rättighet enligt artikel 60 i förordningen om gårdsstöd. Den gårds-specifika tilläggsdelen fastställs för gårdsbruksenheter som har fått tjurbidrag och bidrag för stutar under referensperioden 2000—2002, gårdsbruksenheter som har fått stöd för stärkelsepotatis under referensperioden 2000—2002, gårdsbruksenheter som har rätt till mjölkbidrag den 31 mars 2006 samt gårdsbruksenheter som är berättigade till en gårdsspecifik tilläggsdel ur den nationella reserven. Genom förordning av statsrådet kan närmare bestämmelser utfärdas om verkställigheten av reformen samt om tidpunkten för verkställigheten.

I den gårdsspecifika tilläggsdelen inkluderas 100 procent av mjölkbidraget, 30 procent av tjurbidraget och bidraget för stutar samt 40 procent av det stöd som inte är kopplat till produktionen av stärkelsepotatis. Tilläggsdelarna förblir oförändrade åren 2006—2010. Åren 2011—2013 är beloppet av tilläggsdelarna 70 procent och åren 2014 och 2015 35 procent av den ursprungliga nivån. Från och med år 2016 betalas inga tilläggsdelar. Närmare bestämmelser om övergångsperioden, den gradvisa minskningen av tilläggsdelarna och specialstödrättigheterna samt om en motsvarande höjning av det enhetliga stödet kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

3 §

Blandmodell och verkställighet

I blandmodellen består en stödrättighet av en enhetlig stöddel och en eventuell gårds-specifik tilläggsdel och utöver dem kan trädesrättigheter och särskilda stödrättigheter fastställas. I situationer som anges närmare genom förordning av statsrådet kan stödrättigheterna omfatta en rättighet enligt artikel 60 i förordningen om gårdsstöd. Den gårds-specifika tilläggsdelen fastställs för gårdsbruksenheter som har fått tjurbidrag och bidrag för stutar under referensperioden 2000-2002, gårdsbruksenheter som har fått stöd för stärkelsepotatis under referensperioden 2000-2002, gårdsbruksenheter som har rätt till mjölkbidrag den 31 mars 2006 samt gårdsbruksenheter som är berättigade till en gårdsspecifik tilläggsdel ur den nationella reserven. *Den gårdsspecifika tilläggsdelen för sockerbetor fastställs för gårdsbruksenheter på basis av sockermängden i gällande grundleveransrättighet under regleringsåret 2005/2006.*

I den gårdsspecifika tilläggsdelen inkluderas 100 procent av mjölkbidraget, 30 procent av tjurbidraget och bidraget för stutar samt 40 procent av det stöd som inte är kopplat till produktionen av stärkelsepotatis. Tilläggsdelarna förblir oförändrade åren 2006—2010. Åren 2011—2013 är beloppet av tilläggsdelarna 70 procent och åren 2014 och 2015 35 procent av den ursprungliga nivån. Från och med år 2016 betalas inga tilläggsdelar. *I den gårdsspecifika tilläggsdelen för sockerbetor inkluderas 100 procent av ersättningen för prissänkningen på socker åren 2006—2013 samt 100 procent av tilläggsersättningen under övergångsperioden åren 2006—2009. Åren 2014—2016 är tilläggsdelen för sockerbetor 70 procent och åren 2017 och 2018 är beloppet 35 procent av det sammanlagda beloppet av den tilläggsdel som fastställts på basis av 2009 års ersättning för prissänkningen och tilläggsersättningen under övergångsperioden.* Närmare bestämmelser om övergångsperioden, den gradvisa minskningen av tilläggsdelarna och specialstödrättigheterna, en motsvarande höjning av det enhetli-

ga stödet samt om tilläggsdelen för sockerbetor kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

7 §

Övervakning av föreskrivna verksamhetskrav

Livsmedelssäkerhetsverket, arbetskrafts- och näringscentralen, kommunalveterinären, länsstyrelsen och av länsstyrelsen förordnad tjänsteveterinär övervakar efterlevnaden av de föreskrivna verksamhetskraven i bilaga III till förordningen om gårdsstöd. Vid övervakningen iakttas i övrigt vad som i livsmedelslagen (23/2006), lagen om djursjukdomar (55/1980), lagen om medicinsk behandling av djur (617/1997), foderlagen (396/1998), lagen om bekämpningsmedel (327/1969) och djurskyddslagen (247/1996) föreskrivs om övervakningen av iakttagandet av nämnda lagar och författningar som utfärdats med stöd av dem samt om tillsynsmyndigheter. Foder kan övervakas utom av den myndighet som anges i 24 § i foderlagen även av arbetskrafts- och näringscentralen. Genom förordning av statsrådet kan det föreskrivas närmare bestämmelser som preciserar förordningen om gårdsstöd och kommissionens förordning I i fråga om övervakning och övervakningsförfarande samt bestämmelser om iakttagandet av vilka bestämmelser i de lagar som nämns i detta moment eller i författningar som utfärdats med stöd av dem övervakningen av att de föreskrivna verksamhetskraven iakttas skall gälla.

10 §

Användning och överföringar av stödrättigheter

Den som överför stödrättigheter skall underrätta den behöriga arbetskrafts- och näringscentralen om överföringen inom en

10 §

Användning och överföringar av stödrättigheter

Den som överför stödrättigheter skall meddela om överföringen på det sätt som föreskrivs genom förordning av statsrådet.

tidsfrist som fastställs genom förordning av statsrådet. Vidare kan det genom förordning av statsrådet utfärdas bestämmelser som preciserar förordningen om gårdsstöd och kommissionens förordning II när det gäller villkoren för överföring av stödrättigheter.

Vidare kan genom förordning av statsrådet utfärdas bestämmelser som preciserar förordningen om gårdsstöd och kommissionens förordning II när det gäller villkoren för överföring av stödrättigheter.

11 §

Situationer som gäller generationsväxlingar

Som förskott på arv betraktas, utöver vad som föreskrivs i 6 kap. 1 § 1 mom. i ärvdabalken (40/1965), vid tillämpning av artikel 33.1 b och artikel 43.1 första stycket i förordningen om gårdsstöd även ett år 2003 eller senare *genomfört*

1) köp av en gårdsbruksenhet eller en del av en gårdsbruksenhet som finansieras med bidrag, lån eller vardera inom ramen för startstöd till unga jordbrukare,

2) köp av en gårdsbruksenhet där köparen är säljarens arvinge i rätt nedstigande led, syster eller bror eller arvinge till dem i rätt nedstigande led, fosterbarn eller make till de ovan nämnda förutsatt att köpesumman är uppenbart lägre än vad den annars skulle ha varit vid motsvarande köp om inget ovan avsett förhållande mellan köpare och säljare hade existerat, *samt*

3) köp av en del av en gårdsbruksenhet som genomförs i enlighet med 25 kap. 1 b § 3 mom. i ärvdabalken.

11 §

Situationer som gäller generationsväxlingar

Som förskott på arv betraktas, utöver vad som föreskrivs i 6 kap. 1 § 1 mom. i ärvdabalken (40/1965), vid tillämpning av artikel 33.1 b och artikel 43.1 första stycket i förordningen om gårdsstöd även år 2003 eller senare

1) *ingånget* köp av en gårdsbruksenhet eller en del av en gårdsbruksenhet som finansieras med bidrag, lån eller vardera inom ramen för startstöd till unga jordbrukare,

2) *ingånget* köp av en gårdsbruksenhet där köparen är säljarens arvinge i rätt nedstigande led, syster eller bror eller arvinge till dem i rätt nedstigande led, fosterbarn eller make till de ovan nämnda förutsatt att köpesumman är uppenbart lägre än vad den annars skulle ha varit vid motsvarande köp om inget ovan avsett förhållande mellan köpare och säljare hade existerat,

3) *ingånget* köp av en del av en gårdsbruksenhet som genomförs i enlighet med 25 kap. 1 b § 3 mom. i ärvdabalken, *samt*

4) *given gåva av en gårdsbruksenhet eller en del av en gårdsbruksenhet, om gåvogivaren är gåvogivarens arvinge i rätt nedstigande led, syster eller bror eller arvinge till dem i rätt nedstigande led, fosterbarn eller make till de ovan nämnda.*

4 a kap.

System för jordbruksrådgivning

18 a §

System för jordbruksrådgivning

Rådgivning till jordbrukare angående markskötsel och jordbruksdrift enligt artikel

13 i förordningen om gårdsstöd ges av organisationer och rådgivare som godkänts av jord- och skogsbruksministeriet.

Jordbruksrådgivning genomförs genom besök på gårdsbruksenheter, varvid jordbrukarna ges rådgivning enligt artikel 4 och 5 i förordningen om gårdsstöd. Rådgivning ges om kravet på god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden och miljöförfattningar, identifiering och registrering av djur, växtskyddsmedel, livsmedel, foder samt djurens välbefinnande och anmälan om djursjukdomar.

18 b §

Stöd för jordbruksrådgivning

Jordbrukare kan av statens medel beviljas stöd för anlåtande av jordbruksrådgivningstjänster enligt 18 a §. Genom förordning av statsrådet kan föreskrivas om finansiering, förfarande för stödansökan, beviljande och utbetalning av stöd samt om stödets belopp.

18 c §

Godkännande av rådgivare och behörighetsvillkor för rådgivare

Godkännande av rådgivningsorganisationer och rådgivare söks skriftligt hos jord- och skogsbruksministeriet, som fattar beslut om godkännande för högst tre år i sänder. Villkor för godkännande är att rådgivningsorganisationen och rådgivaren har tillräcklig sakkunskap med hänsyn till uppgiftens beskaffenhet och omfattning. Rådgivningsorganisationer och rådgivare bör dessutom uppfylla kraven enligt 3 och 4 mom. Rådgivare handlar under tjänstansvar. I verksamheten tillämpas dessutom i tillämpliga delar bestämmelserna i språklagen (423/2003) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet, och på jäv för rådgivningsorganisationer och rådgivare tillämpas vad som föreskrivs i förvaltningslagen (434/2003). Jord- och skogsbruksministeriet skall höra Livsmedelssäkerhetsverket innan en sådan rådgivningsorganisation eller rådgivare godkänns som ger rådgivning om identifiering och regi-

strering av djur, växtskyddsmedel, livsmedel, foder eller djurens välbefinnande och anmälan om djursjukdomar.

Jord- och skogsbruksministeriet kan återkalla godkännandet efter att ha hört rådgivningsorganisationen eller rådgivaren, om inte rådgivningsorganisationen eller rådgivaren uppfyller villkoren för godkännande eller om denna inte annars kan anses vara lämpad för sin uppgift.

Rådgivaren bör ha sådan utbildning på minst institutnivå eller annan motsvarande utbildning som är lämplig med tanke på det sakkomplex som rådgivningen gäller samt minst ett års arbetserfarenhet inom ifrågasvarande bransch. Av särskilda skäl kan avvikelse göras från utbildningskravet och som rådgivare även godkännas en person med motsvarande kunskaper och färdigheter och en lång arbetserfarenhet. Rådgivaren skall dessutom ha erfarenhet av rådgivning.

Rådgivare skall med godkänt resultat avlägga ett prov som arrangeras av jord- och skogsbruksministeriet. Rådgivningsorganisationen eller rådgivaren skall dessutom förelägga jord- och skogsbruksministeriet en skriftlig verksamhetsplan för rådgivningen.

Genom förordning av statsrådet kan utfärdas närmare bestämmelser om förfarande för godkännande av rådgivningsorganisationer och rådgivare, förfarande för återkallande av godkännande, innehållet i provet för rådgivare och hur provet genomförs samt vad som skall ingå i verksamhetsplanen för rådgivningen.

18 d §

Rådgivningsregister

Jord- och skogsbrukministeriet för ett rådgivningsregister, i vilket införs nödvändiga identifikations- och kontaktuppgifter om rådgivningsorganisationerna och rådgivarna i det system för jordbruksrådgivning som avses i artikel 13 i förordningen om gårdsstöd, de jordbrukare som deltar i rådgivningen, jordbrukarnas respons på rådgivningsorganisationerna och rådgivarna samt andra uppgifter som behövs för genomförande och uppföljning av rådgivningen. Rådgivningsorganisationer och rådgivare

vare kan efter godkännande föras in i rådgivningsregistret för högst tre år i sänder.

Livsmedelssäkerhetsverket, jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral, arbetskrafts- och näringscentralernas landsbygdsavdelningar och kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter har rätt att använda registret och få uppgifter ur registret för skötseln av sina uppgifter.

På offentlighet för, utlämnande av och avgifter för utlämnande av uppgifter ur rådgivningsregistret tillämpas i övrigt lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet och på behandlingen av personuppgifter personuppgiftslagen. Uppgifter om jordbrukarens respons på jordbruksrådgivningen lämnas dock ut endast utan personuppgifter om den som gett responsen och endast till statliga och kommunala myndigheter för skötseln av uppgifter som föreskrivs i lag eller i Europeiska gemenskapens bestämmelser, till den rådgivare eller rådgivningsorganisation som fått responsen och till den rådgivningsorganisation inom vilken den rådgivare som fått responsen är anställd.

Uppgifterna förvaras i registret under den tid som förutsätts i Europeiska gemenskapens bestämmelser eller så länge det i övrigt är nödvändigt att använda dem vid administrering av systemet för jordbruksrådgivning i enlighet med förordningen om gårdsstöd.

19 §

Närmare bestämmelser

Genom förordning av statsrådet kan närmare bestämmelser utfärdas om administrationen av stödrättighetsregistret samt om hur systemet med jordbruksrådgivning skall genomföras.

19 §

Närmare bestämmelser

Genom förordning av statsrådet kan närmare bestämmelser utfärdas om administreringen av stödrättighetsregistret.

Denna lag träder i kraft 200.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.